ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)
zo 7. júla 2005 *

Vo veci C-153/03,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Luxembursko) zo 6. marca 2003 a doručený Súdnemu dvoru 3. apríla 2003, ktorý súvisí s konaním

Caisse nationale des prestations familiales

proti

Ursula Weide, vydatá Schwarz,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), M. Ilešič a E. Levits,

* Jazyk konania: francúzština.

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: M. Múgica Arzamendi, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. júna 2004,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Caisse nationale des prestations familiales, v zastúpení: D. Spielmann a H. Dupong, advokáti,

— luxemburská vláda, v zastúpení: P. Gramegna, splnomocnený zástupca,

— nemecká vláda, v zastúpení: W.-D. Plessing a A. Tiemann, splnomocnení zástupcovia,

— rakúska vláda, v zastúpení: H. Dossi, splnomocnený zástupca,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. Michard a D. Martin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 15. júla 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 76 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva, v znení zmenenom a doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3, ďalej len „nariadenie 1408/71").

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Caisse nationale des prestations familiales Luxemburského veľkovojvodstva (ďalej len „CNPF") a pani Weide, nemeckou štátnou príslušníčkou, v súvislosti s vyplácaním príspevku na výchovu upraveného luxemburskou právnou úpravou.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Podľa článku 1 písm. u) bodu i) nariadenia č. 1408/71:

„Na účely tohto nariadenia:

...

u) i) ‚rodinné dávky' znamenajú všetky vecné dávky alebo peňažné dávky určené na pokrytie rodinných výdavkov podľa právnych predpisov v zmysle článku 4 ods. 1 písm. h) s výnimkou osobitného príspevku pri narodení [alebo adopcii — *neoficiálny preklad*] dieťaťa uvedeného v prílohe I [v prílohe II — *neoficiálny preklad*]."

4 V súlade s článkom 4 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 1408/71 sa toto nariadenie vzťahuje na právne predpisy, ktoré sa týkajú časti sociálneho zabezpečenia v oblasti „rodinných dávok".

5 Článok 13 uvedeného nariadenia stanovuje:

„1. Pokiaľ v článku 14c nie je ustanovené inak, osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s ustanoveniami tejto hlavy.

2. Pokiaľ články 14 až 17 neustanovujú inak:

a) na osobu zamestnanú na území jedného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy tohto štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu alebo ak sa sídlo alebo miesto podnikania podniku alebo fyzickej osoby, ktorá ju zamestnáva, sa nachádza na území iného členského štátu;

..."

6 Článok 73 nariadenia č. 1408/71 stanovuje:

„Zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá podlieha právnym predpisom členského štátu, má nárok ohľadom svojich rodinných príslušníkov, ktorí majú bydlisko na území iného členského štátu, na rodinné dávky, ktoré sú ustanovené právnymi predpismi prvého štátu, ako keby mali bydlisko v tomto štáte, podľa ustanovení prílohy IV [prílohy VI — *neoficiálny preklad*]."

7 Článok 76 toho istého nariadenia nazvaný „Pravidlá priority v prípadoch prekrývania [súbehu — *neoficiálny preklad*] nároku na rodinné dávky podľa právnych predpisov príslušného štátu a podľa právnych predpisov členského štátu bydliska rodinných príslušníkov", stanovuje:

„1. Keď počas rovnakého obdobia tým istým rodinným príslušníkom z dôvodu vykonávania zárobkovej činnosti právne predpisy členského štátu, na území ktorého majú rodinní príslušníci bydlisko, priznajú nárok na rodinné dávky, nárok na rodinné dávky, ktoré náležia podľa právnych predpisov iného členského štátu, ak to prichádza do úvahy podľa článkov 73 alebo 74, bude pozastavený do výšky, ktorú priznávajú právne predpisy prvého členského štátu.

2. Ak sa nárok na dávky neuplatnil v členskom štáte, na území ktorého majú rodinní príslušníci bydlisko, príslušná inštitúcia iného členského štátu môže uplatniť ustanovenia odseku 1, ako keby dávky poskytoval prvý členský štát."

8 Na základe článku 10 ods. 1 („Pravidlá uplatniteľné v prípade súbehu nárokov na rodinné dávky alebo rodinné prídavky pre zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby") nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71, v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97 (ďalej len „nariadenie č. 574/72"):

„a) Nárok na dávky alebo rodinné prídavky splatné podľa právnych predpisov členského štátu, podľa ktorých nadobudnutie nároku na tieto dávky alebo prídavky nepodlieha podmienkam poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, sa pozastaví, ak sú počas rovnakého obdobia dávky splatné tomu istému rodinnému príslušníkovi len podľa vnútroštátnych právnych predpisov druhého členského štátu alebo pri uplatňovaní článku 73, 74, 77 alebo 78 nariadenia, a to do výšky týchto dávok.

b) Ak je však zárobková činnosť vykonávaná na území prvého členského štátu:

i) v prípade dávok splatných buď len podľa vnútroštátnych právnych predpisov druhého členského štátu alebo podľa článku 73 alebo 74 nariadenia osobe, ktorá má nárok na rodinné dávky alebo osobe, ktorej majú byť tieto prídavky vyplatené, nárok na rodinné dávky splatné buď len podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto druhého členského štátu alebo podľa týchto článkov sa pozastaví do výšky rodinných prídavkov poskytovaných podľa právnych predpisov členského štátu, na území ktorého má rodinný príslušník bydlisko. Náklady na dávky vyplácané členským štátom, na území ktorého má rodinný príslušník bydlisko, znáša tento členský štát;

..."

9 V súlade s článkom 114 nariadenia č. 574/72, nazvaným „Dočasná výplata dávok v prípade sporu o uplatniteľných právnych predpisoch alebo sporu o inštitúcii, ktorá má poskytovať dávky“:

„V prípade sporu medzi inštitúciami alebo príslušnými orgánmi dvoch alebo viacerých členských štátov o tom, podľa ktorých právnych predpisov by sa mala vykonávať hlava II nariadenia, alebo o tom, ktorá inštitúcia by mala poskytovať dávky, dotknutá osoba, ktorá by v prípade, že by nedošlo k sporu, mohla požadovať dávky, dočasne poberá dávky ustanovené právnymi predpismi, ktoré uplatňuje inštitúcia miesta bydliska alebo, ak táto osoba nemá bydlisko na území jedného z dotknutých členských štátov, dávky ustanovené právnymi predpismi, ktoré uplatňuje inštitúcia, ktorej bola jej žiadosť predložená najskôr.“

Vnútroštátne právne úpravy

Luxemburská právna úprava

10 Podľa článku 2 ods. 1 zákona o vytvorení príspevku na výchovu z 1. augusta 1988 v znení uplatniteľnom na vec samu (ďalej len „zákon z roku 1988“):

„O príspevok na výchovu môže požiadať každá osoba, ktorá:

a) má bydlisko v Luxemburskom veľkovojvodstve a aj sa tam skutočne zdržiava;

b) vo svojej domácnosti vychováva jedno dieťa alebo viacero detí, na ktoré sú žiadateľovi alebo jeho neodlúčenému manželovi vyplácané rodinné prídavky, a ktoré v súvislosti so žiadateľom spĺňajú podmienky podľa článku 2 zákona z 19. júna 1985 o rodinných prídavkoch a o vytvorení Caisse nationale des prestations familiales [Štátna pokladňa rodinných dávok] v znení zmien;

c) sa venuje hlavne výchove detí v domácnosti a nevykonáva zárobkovú činnosť, ani nepoberá náhradný príjem.

...“

Nemecká právna úprava

11 Podľa § 1 ods. 1 zákona o poskytovaní príspevku na výchovu a rodičovskej dovolenke (Bundeserziehungsgeldgesetz) v znení z 31. januára 1994 (BGBl. I, 1994, s. 180) v znení zákona z 24. marca 1997 (BGBl. I, 1997, s. 594, ďalej len „BErzGG“) môže o príspevok na výchovu žiadať každá osoba so svojím bydliskom na území, na ktoré sa vzťahuje pôsobnosť tohto zákona, alebo sa na ňom obvykle zdržiava, žije v spoločnej domácnosti s dieťaťom, o ktoré sa stará, zabezpečuje starostlivosť o toto dieťa a jeho výchovu a nevykonáva zárobkovú činnosť, alebo ju nevykonáva na plný úväzok.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 Pani Weide pracovala v Luxembursku od októbra 1993 do mája 1998, pričom mala spolu so svojím manželom a prvým dieťaťom bydlisko v Nemecku. Po materskej

dovolenke nadväzujúcej na narodenie jej druhého dieťaťa 11. mája 1998 a krátkom neplatenom voľne sa pani Weide rozhodla, že v období od 1. októbra 1998 do 15. mája 2000 sa bude venovať výchove svojho druhého dieťaťa. Počas tohto obdobia zostala poistená v členskom štáte zamestnania v súlade s článkom 171 luxemburského zákonníka sociálneho poistenia. Zo spisu tiež vyplýva, že pani Weide v období od 16. mája do 30. septembra 2000 znovu pracovala u svojho predchádzajúceho zamestnávateľa v Luxembursku.

13 Žiadosť pani Weide o príspevok na výchovu podľa BErzGG podanú v júni 1998 príslušný nemecký orgán zamietol. Toto rozhodnutie o zamietnutí potvrdili tak Sozialgericht für das Saarland, ako aj Landessozialgericht für das Saarland (Nemecko), na ktoré sa obrátila v prvom, respektíve v druhom stupni.

14 Podľa týchto súdov pani Weide síce spĺňa podmienky poskytnutia príspevku na výchovu podľa BErzGG, no v súlade s článkami 13 a 73 nariadenia č. 1408/71 je na vyplácanie príspevku na výchovu príslušné Luxemburské veľkovojvodstvo ako členský štát zamestnania dotknutej osoby, pričom tento príspevok má vyplácať podľa svojich predpisov. Podmienky uplatnenia článku 76 nariadenia č. 1408/71 totiž v tomto prípade nie sú splnené. Sozialgericht für das Saarland v tejto súvislosti uvádza, že právo pani Weide na poberanie príspevku na výchovu vyplýva z jej bydliska v Nemecku a nie z výkonu jej zárobkovej činnosti v tomto istom členskom štáte, čo je v protiklade s požiadavkami uvedeného ustanovenia, ktoré uvádza predpoklad, kedy vzniká nárok na dávky na základe výkonu zárobkovej činnosti. Landessozialgericht für das Saarland uvádza, že manžel pani Weide nespĺňa podmienky poskytnutia nemeckého príspevku už preto, že vykonáva zárobkovú činnosť. Článok 76 nariadenia č. 1408/71 sa tak v tejto veci neuplatňuje.

15 Pani Weide teda podala na CNPF žiadosť o poskytnutie príspevku na výchovu na základe zákona z roku 1988. Táto žiadosť bola zamietnutá rozhodnutím z 30. novembra 2000. CNPF však priznal pani Weide prídavok zodpovedajúci rozdielu medzi výškou príspevku na výchovu, ktorý mala dostať v Nemecku, a vyššou výškou príspevku na výchovu, ktorú stanovuje zákon z roku 1988.

16 Pani Weide toto rozhodnutie napadla na Conseil arbitral des assurances sociales (Luxembursko), ktorý toto rozhodnutie zmenil rozhodnutím zo 7. decembra 2001 a vyhovel žiadosti o priznanie príspevku na výchovu podľa zákona z roku 1988. CNPF podala proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Conseil supérieur des assurances sociales (Luxembursko), ktorý ho však potvrdil svojím rozsudkom z 27. mája 2002. Podľa tohto rozsudku by sa článok 76 nariadenia č. 1408/71 uplatňoval len vtedy, ak by pani Weide mala nárok na rodinné dávky v Nemecku, čomu tak v tejto veci nie je, pretože pani Weide tam nikdy nepracovala, ani neplatila poistné. Preto musí príspevok na výchovu vyplácať v súlade s článkami 13 a 73 nariadenia č. 1408/71 členský štát zamestnania.

17 CNPF preto podala dovolanie na Cour de cassation, ktorý rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 76 nariadenia... č. 1408/71... vykladať tak, že upravuje len prípady, keď má migrujúci pracovník právo na rodinné dávky podľa právnych predpisov štátu zamestnania a podľa právnych predpisov štátu bydliska rodinných príslušníkov?

2. V prípade kladnej odpovede na túto otázku môžu orgány štátu zamestnania pozastaviť nárok na rodinné dávky, pokiaľ usúdia, že odmietnutie priznať rodinné dávky v štáte bydliska nie je v súlade s právom Spoločenstva?

3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku umožňuje uvedený článok 76 štátu zamestnania uplatniť pravidlo vylúčenia súbehu dávok v prípade, keď manžel migrujúceho pracovníka na základe zákona štátu bydliska rodinných príslušníkov poberá rodinné dávky rovnakej povahy alebo na ne má na základe tohto zákona nárok?"

O prejudiciálnych otázkach

18 Hneď na začiatku je vhodné uviesť, že príspevok na výchovu podľa BErzGG (rozsudok z 10. októbra 1996, Hoever a Zachow, C-245/94 a C-312/94, Zb. s. I-4895, body 18 až 27), ako aj príspevok na výchovu podľa zákona z roku 1988, ktorý má obdobný charakter ako nemecký príspevok na výchovu, spĺňajú podmienky na to, aby sa mohli považovať za „rodinnú dávku" v zmysle článku 4 ods. 1 písm. h) nariadenia č. 1408/71.

19 Súdny dvor už rozhodol, že pravidlo naviazania na právne predpisy jediného členského štátu, vytvorené článkom 13 nariadenia č. 1408/71, nevylučuje, aby boli určité dávky upravené osobitnými ustanoveniami toho istého nariadenia (pozri najmä rozsudok z 9. decembra 1992, McMenamin, C-119/91, Zb. s. I-6393, bod 14).

20 Pokiaľ ide o rodinné dávky, článok 73 nariadenia č. 1408/71 uvádza, že pracovník podliehajúci právnym predpisom členského štátu má pre svojich rodinných príslušníkov, ktorí majú bydlisko na území iného členského štátu, nárok na rodinné dávky, ktoré sú ustanovené právnymi predpismi prvého štátu, ako keby mali bydlisko na území tohto štátu.

21 Článok 76 toho istého nariadenia, ktorého sa týkajú prejudiciálne otázky, obsahuje, v zmysle svojho názvu, „pravidlá priority v prípadoch prekrývania [súbehu — *neoficiálny preklad*] nároku na rodinné dávky podľa právnych predpisov príslušného štátu a podľa právnych predpisov členského štátu bydliska rodinných príslušníkov".

22 Toto ustanovenie sa presnejšie týka situácie, keď „počas rovnakého obdobia tým istým rodinným príslušníkom z dôvodu vykonávania zárobkovej činnosti právne predpisy členského štátu, na území ktorého majú rodinní príslušníci bydlisko, priznajú nárok na rodinné dávky". Predpokladom jeho uplatnenia je teda to, že rodinné dávky sa majú vyplatiť v štáte bydliska z dôvodu výkonu zárobkovej činnosti dotknutou osobou.

23 Zo spisu, ako aj z pripomienok predložených Súdnemu dvoru však vyplýva, že osoba, ktorá sa nachádza v situácii pani Weide, má v súlade s článkom 73 nariadenia č. 1408/71 nárok na príspevok na výchovu podľa zákona z roku 1988 ako zamestnanec v Luxembursku, pričom toto jej postavenie pretrváva dovtedy, kým je poistená v časti luxemburského systému sociálneho zabezpečenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júna 2005, Dodl a Oberhollenzer, C-543/03, Zb. s. I-5049, bod 30), a zároveň spĺňa podmienky na priznanie príspevku na výchovu podľa právnych predpisov členského štátu bydliska, teda Spolkovej republiky Nemecko, ktorý

nepodmieňuje priznanie tohto príspevku predchádzajúcim výkonom zárobkovej činnosti, ale bydliskom v tomto štáte.

24 Tento posledne uvedený predpoklad, podľa ktorého nárok na rodinné dávky nepodlieha podmienkam poistenia, zamestnania alebo samostatnej zárobkovej činnosti, ale podmienke bydliska, je upravený v článku 10 nariadenia č. 574/72.

25 Podľa ustálenej judikatúry môže Súdny dvor s cieľom poskytnúť užitočnú odpoveď súdu, ktorý mu podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, prihliadnuť na normy práva Spoločenstva, na ktoré vnútroštátny sudca vo svojich prejudiciálnych otázkach neodkázal (pozri napríklad rozsudok z 12. októbra 2004, Wolff & Muller, C-60/03, Zb. s. I-9553, bod 24).

26 Za týchto okolností je vhodné skúmať túto vec s prihliadnutím na pravidlá na zamedzenie súbehu dávok uvedené v článku 10 nariadenia č. 574/72.

27 Najprv je potrebné pripomenúť, že bez ohľadu na odpoveď na položené otázky v prípade, ako je ten vo veci samej, musí orgán členského štátu bydliska, ktorému bola predložená žiadosť v tejto súvislosti, v každom prípade na základe článku 114 nariadenia č. 574/72, dočasne poskytovať príspevok podľa právnych predpisov, ktoré uplatňuje, teda v uvedenej veci príspevok na výchovu podľa BErzGG, kým nebude

právoplatne rozhodnutý spor medzi týmto orgánom a orgánom členského štátu zamestnania.

28 Ako Súdny dvor uviedol v bodoch 17 a 18 už citovaného rozsudku McMenamin, kým podľa pravidla na zamedzenie súbehu uvedeného v článku 10 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 574/72 majú príspevky vyplácané členským štátom zamestnania prednosť pred príspevkami vyplácanými členským štátom bydliska, ktoré sú z tohto dôvodu pozastavené, v prípade, že zárobková činnosť je vykonávaná v tomto posledne uvedenom štáte, článok 10 ods. 1 písm. b) bod i) toho istého nariadenia naopak ukladá opačné riešenie, a to, že nárok na príspevky vyplácané členským štátom bydliska odníma nárok na príspevky vyplácané členským štátom zamestnania, ktoré sa preto pozastavia.

29 V bode 19 toho istého rozsudku Súdny dvor zdôraznil, že podľa tohto posledne uvedeného ustanovenia musí zárobkovú činnosť, v dôsledku ktorej dochádza k tejto zmene priority, vykonávať v členskom štáte bydliska „osoba, ktorá má nárok na rodinné dávky alebo osoba, ktorej majú byť tieto dávky vyplatené".

30 Súdny dvor vyložil túto časť vety vzhľadom na úmysel jej autora v tom zmysle, že skutočnosť, že osoba starajúca sa o deti, konkrétne manžel príjemcu uvedeného v článku 73 nariadenia č. 1408/71, vykonáva zárobkovú činnosť v členskom štáte bydliska detí, pozastavuje na základe článku 10 nariadenia č. 574/72 nárok na príspevky podľa uvedeného článku 73 až do výšky príspevkov rovnakej povahy skutočne vyplácaných v členskom štáte bydliska, a to bez ohľadu na to, kto je priamym príjemcom rodinných dávok určeným právnymi predpismi členského štátu bydliska (rozsudok McMenamin, už citovaný, body 20 až 27).

31 Ako uviedla generálna advokátka v bode 39 svojich návrhov a ako to vyplýva okrem iného z bodu 60 už citovaného rozsudku Dodl a Oberhollenzer, zmeny článku 10 nariadenia č. 574/72 v porovnaní so znením tohto ustanovenia uplatniteľným vo veci, ktorá viedla k už citovanému rozsudku McMenamin, nie sú takej povahy, že by mohli spochybniť tento výklad.

32 Preto Súdny dvor rozhodol v bode 64 už citovaného rozsudku Dodl a Oberhollenzer, že v prípade, keď osoba starajúca sa o dieťa, konkrétne manžel alebo druh pracovníka, ktorý má na základe právnych predpisov členského štátu zamestnania a právnych predpisov členského štátu bydliska nárok na rodinné dávky pre toho istého rodinného príslušníka a za to isté obdobie, vykonáva zárobkovú činnosť v členskom štáte bydliska, rodinné dávky musí na základe článku 10 ods. 1 písm. b) bodu i) nariadenia č. 574/72 vyplácať tento členský štát bez ohľadu na to, kto je priamym príjemcom týchto dávok určeným právnymi predpismi tohto štátu. V tomto prípade sa vyplácanie rodinných dávok členským štátom zamestnania pozastaví do výšky rodinných dávok určenej podľa právnych predpisov členského štátu bydliska.

33 Z toho vyplýva, že v prípade, ako je ten vo veci samej, z článku 10 ods. 1 písm. b) bodu i) nariadenia č. 574/72 vyplýva, že skutočnosť, že manžel osoby, ktorá poberá príspevok na výchovu podľa zákona z roku 1988 na základe článku 73 nariadenia č. 1408/71, vykonáva zárobkovú činnosť v štáte bydliska detí, v tomto prípade v Spolkovej republike Nemecko, pozastavuje nárok na príspevky podľa tohto posledne uvedeného ustanovenia až do výšky príspevkov na výchovu určených právnymi predpismi členského štátu bydliska, hoci sú tieto splatné príjemcovi luxemburských príspevkov a nie jeho manželovi.

34 Na položené otázky je preto potrebné odpovedať tak, že článok 10 ods. 1 písm. b) bod i) nariadenia č. 574/72 sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že manžel príjemcu rodinnej dávky na základe článku 73 nariadenia č. 1408/71 vykonáva zárobkovú činnosť v štáte bydliska detí, pozastavuje nárok na príspevky podľa tohto posledne uvedeného ustanovenia až do výšky príspevkov na výchovu určenej právnymi predpismi členského štátu bydliska, a to bez ohľadu na to, kto je priamym príjemcom rodinných dávok určeným právnymi predpismi tohto štátu.

O trovách

35 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 10 ods. 1 písm. b) bod i) nariadenia Rady (EHS) č. 574/72 z 21. marca 1972, ktorým sa stanovuje postup pri vykonávaní nariadenia (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva, v znení zmenenom, a doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (EHS) č. 118/97 z 2. decembra 1996, sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že manžel príjemcu rodinnej dávky podľa

článku 73 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 v znení zmenenom a doplnenom a aktualizovanom nariadením č. 118/97 vykonáva zárobkovú činnosť v štáte bydliska detí, pozastavuje nárok na príspevky podľa tohto posledne uvedeného ustanovenia až do výšky príspevkov na výchovu určenej právnymi predpismi členského štátu bydliska, a to bez ohľadu na to, kto je priamym príjemcom rodinných dávok určeným právnymi predpismi tohto štátu.

Podpisy